

Jezusov krst B

*Glejte, moj izvoljeni.
Polóžil sem nanj svojega duha. (Iz 42,1)*

Prvo berilo

Izaija 42,1-4.6-7

To govori Gospod: "Glejte, moj služabnik, ki ga podpiram, moj izvoljeni, ki se ga veseli moja dnša. Polóžil sem nanj svojega duha. Narodom bo delil pravico. Ne bo vpil, ne bo kričal in ne dal slišati svojega glasu po ulicah. Nalomljenega trsa ne bo zlômil in tlečega slenja ne ugásil. Zvesto bo delil pravico. Ne bo opešal in ne klônil, dokler ne bo vzpostavil pravice na zemlji in dokler otoki ne bodo dočakali njegove postave. Jaz, Gospod, sem te poklical po pravici in te prijel za roko, varujem te in te postavljam za zavezo ljudstvu in za luč narodom, da odpreš slepe oči in izpelješ jetnike iz zapôra, iz ječe tiste, ki sedijo v temi."

Drugo berilo

Apostolska dela 10,34-38

Tiste dni je Peter spregovóril: "Zdaj v resnici razmem, da Bog ne gleda na osebo, temveč mu je v vsakem narodu všeč tisti, ki se ga boji in pravično ravna. Izraelovim sinovom je poslal besedo in jim sporóčil evangelij miru po Jezusu Kristusu, ki je Gospod vsega. Veste, kaj se je dogajalo po vsej Judeji, začení v Galileji, po krstu, ki ga je oznanjal Janez: Veste o Jezusu iz Nazareta, ki ga je Bog mazilil s Svetim Duhom in z močjo; hodil je iz kraja v kraj ter delal dobra dela in ozdravljaval vse, ki so bili pod hudičevo oblastjo; zakaj Bog je bil z njim."

Tisti čas je Janez oznanjal: "Za menoj pride močnejši od mene in jaz nisem vreden, da bi se sklônil pred njim in mu odvezal jermen njegovih sandal. Jaz sem vas krstil z vodo, on pa vas bo krstil s Svetim Duhom." Tiste dni je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in Janez ga je krstil v Jordanu. Brž ko je stopil iz vode, je zagledal nebesa odprta in Duha, ki se je spuščal nadenj kakor golob. In zaslišal se je glas iz nebes: "Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje."

V razmislek

Praznik, ki ga danes obhajamo, je praznik prehoda v cerkvenem letu. Prav tako pa je tudi praznik prehoda v svoji sporočilnosti. Na koncu Božičnega časa, v katerem smo slavili detece, v katerem nas Gospod želi srečati na popolnoma nov način, kot revne in bogate, kot male in velike, kot pastirje in kralje, je praznik Jezusovega krsta. Tisti Jezus, v katerem se uresničijo besede preroka Izaije. Danes slišimo, kako naroči Gospod svojemu služabniku, da naj preko Izreala vsem ljudem prinese zveličanje. Gospod pove, da se bo ta služabnik pri tem odpovedal kakeršnemu koli nasilju in človeški oblasti. Tako je jasno, da je ta služabnik lahko le odrešenik, ki je nad vsemi pričevalci iz iz Stare zaveze. Danes praznujemo uresničitev besed preroka Izaije in sicer v učlovečeni obliki Jezusa. Poleg tega ni ta služabnik zgolj služabnik, temveč tudi sin. Še vedno je služabnik, saj je pripravljen izpolniti Božjo voljo, hkrati pa je sin v edinstvenem odnosu do Boga. Tako se Jezusova privolitev kot Gospodova naloga združita v markantnem dogodku krsta.

Biti krščen se vedno znova najgloblje dotakne našega človeškega bitja. To je povabilo, da naše življenje radikalno – t.j. korenito spremenimo oziroma dovolimo, da se spremeni. Krstiti se pomeni, obhajati spomin na krst. Pomeni, prepoznati dimenzije življenja, ki se raztezajo preko človeških izkustev. Pomeni, priznati, da si človek na vsezadnje ne more sam dati smisla in cilja življenja. Pomeni, da verujemo in zaupamo, da vsaka poklicanost, ki si jo za nas želi Gospod, ne zoži naše življenjske poti, temveč jo razširi in da je vgrajena v večno Božjo bližino in ljubečo Božjo skrb. Tako kot se zgodi Jezusov krst na začetku njegovega javnega življenja, ima tudi pri vsakem človeškem krstu družbeni aspekt pomembno dimenzijo – premik iz lastne ozke samozadostnosti k odprtosti za druge. Smiselno je, da se nahaja ta praznik na prehodu iz Božičnega v običajni vsakdanjik. Če smo se preko obhajanja dogodkov preteklih tednov spomnili tega od kod smo prišli in kam gremo, lahko ponovno stopimo močnejši v naš vsakdanjik. Na ta svet prinašamo s pomočjo naše poklicanosti zapostavljenim in neuspešnim popolnoma drugačno Božjo resničnost. Na način, ki nikoli ne mine, temveč osvobaja.

Jezusov krst B

*Glejte, moj izvoljeni.
Polóžil sem nanj svojega duha. (Iz 42,1)*

Prvo berilo

Izaija 55,1-11

To govori Gospod: "O vsi, ki ste žejni, pridite k vodi, in vi, ki nimate denarja, pridite, kupíte in jejte! Pridite, kupíte brez denarja, brez plačila vzemíte vino in mleko! Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh, in svoj zaslužek za to, kar ne nasiti? Poslušajte, poslušajte me in jejte dobro, naj uživa v sočni jedi vaša duša. Nagnite svoje uho in pridite k meni, poslušajte in bo živela vaša duša. Vcépil vam bom večno zavezo, Davidove dobrote, ki so zanesljive. Glej, za pričo narodom sem ga postavil, za voditelja in zapovedníka narodom. Glej, narode, ki jih ne poznaš, boš poklical, in narodi, ki te ne poznajo, bodo prihiteli k tebi zaradi Gospoda, tvojega Boga, in zaradi Svetega Izraelovega, ki te je povelíchal. Iščite Gospoda, dokler se pusti najti, kličite ga, dokler je blizu! Krivični naj zapusti svojo pot in hudobni svoje misli. Vrne naj se h Gospodu, da se ga bo usmilil, k našemu Bogu, ki je velik v odpuščanju. Kajti moje misli niso vaše misli in vaša pota niso moja pota," govori Gospod. "Kajti kakor je nebo visoko nad zemljo, tako visoko so moja pota nad vašimi poti in moje misli nad vašimi mislimi. Kajti kakor pride dež in sneg izpod neba in se ne vrača tja, ne da bi napóžil zemljo, jo narédil rodovitno in brstečo, dal sejalcu seme in uživalcu kruh, takó bo z mojo besedo, ki prihaja iz mojih ust: ne vrne se k meni brez uspeha, temveč bo storila, kar sem hotel, in uspela v tem, za kar sem jo poslal."

Drugo berilo

1 Janez 5,1-9

Preljubi, kdor veruje, da je Jezus res Kristus, je rôjen iz Boga; in vsak, kdor ljubi roditelja, ljubi tudi tistega, ki je od njega rôjen. Da ljubimo Božje otroke, pa spoznamo po tem, če ljubimo Boga in izpolnjujemo njegove zapovedi. Ljubezen do Boga je v tem, da se držimo njegovih zapovedi. In njegove zapovedi niso težke. Vse, kar je rojêno iz Boga, premaga svet. In zmaga, ki premaga svet, je naša vera. Kdo premaga svet, če ne tisti, ki veruje, da je Jezus Božji Sin? Jezus Kristus je tisti, ki je prišel z vodo in s krvjo, ne le z vodo, ampak z vodo in s krvjo. Duh to pričuje, kajti Duh je resnica. Trije namreč pričujejo: Duh in voda in kri. In to troje je eno. Če sprejmemo že človeško

pričevanje, je Božje pričevanje večje, kajti pričevanje Boga je v tem, da je pričeval za svojega Sina.

Evangelij

Marko 1,7-11

Tisti čas je Janez oznanjal: "Za menoj pride močnejši od mene in jaz nisem vreden, da bi se sklônil pred njim in mu odvezal jermen njegovih sandal. Jaz sem vas krstil z vodo, on pa vas bo krstil s Svetim Duhom." Tiste dni je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in Janez ga je krstil v Jordanu. Brž ko je stopil iz vode, je zagledal nebesa odprta in Duha, ki se je spuščal nadenj kakor golob. In zaslišal se je glas iz nebes: "Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje."

V razmislek

Praznik, ki ga danes obhajamo, je praznik prehoda v cerkvenem letu. Prav tako pa je tudi praznik prehoda v svoji sporočilnosti. Na koncu Božičnega časa, v katerem smo slavili detece, v katerem nas Gospod želi srečati na popolnoma nov način, kot revne in bogate, kot male in velike, kot pastirje in kralje, je praznik Jezusovega krsta. Tisti Jezus, v katerem se uresničijo besede preroka Izaije. Danes slišimo, kako naroči Gospod svojemu služabniku, da naj preko Izreala vsem ljudem prinese zveličanje. Gospod pove, da se bo ta služabnik pri tem odpovedal kakeršnemu koli nasilju in človeški oblasti. Tako je jasno, da je ta služabnik lahko le odrešenik, ki je nad vsemi pričevalci iz iz Stare zaveze. Danes praznujemo uresničitev besed preroka Izaije in sicer v učlovečeni obliki Jezusa. Poleg tega ni ta služabnik zgolj služabnik, temveč tudi sin. Še vedno je služabnik, saj je pripravljen izpolniti Božjo voljo, hkrati pa je sin v edinstvenem odnosu do Boga. Tako se Jezusova privolitev kot Gospodova naloga združita v markantnem dogodku krsta.

Biti krščen se vedno znova najgloblje dotakne našega človeškega bitja. To je povabilo, da naše življenje radikalno – t.j. korenito spremenimo oziroma dovolimo, da se spremeni. Krstiti se pomeni, obhajati spomin na krst. Pomeni, prepoznati dimenzije življenja, ki se raztezajo preko človeških izkustev. Pomeni, priznati, da si človek na vsezadnje ne more sam dati smisla in cilja življenja. Pomeni, da verujemo in zaupamo, da vsaka poklicanost, ki si jo za nas želi Gospod, ne zoži naše življenjske poti, temveč jo razširi in da je vgrajena v večno Božjo bližino in ljubečo Božjo skrb. Tako kot se zgodi Jezusov krst na začetku njegovega javnega življenja, ima tudi pri vsakem človeškem krstu družbeni aspekt pomembno dimenzijo – premik iz lastne ozke samozadostnosti k odprtosti za druge.

Smiselno je, da se nahaja ta praznik na prehodu iz Božičnega v običajni vsakdanjik. Če smo se preko obhajanja dogodkov preteklih tednov spomnili tega od kod smo prišli in kam gremo, lahko ponovno stopimo močnejši v naš vsakdanjik. Na ta svet prinašamo s pomočjo naše poklicanosti zapostavljenim in neuspešnim popolnoma drugačno Božjo resničnost. Na način, ki nikoli ne mine, temveč osvobaja.